

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ
وَفُرُغُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا

نوشته های پاک

(هشت مطلب زیبا ، خواندنی و مهم پیرامون امام زمان عجل الله تعالی فرجه)

تألیف و گردآوری :

مهدی عابدینی

این کتاب به سفارش سازمان تبلیغات اسلامی خراسان رضوی
و با حمایت مالی شورای مدیریت حوزه علمیه خراسان
به چاپ رسیده است

وضعیت فهرست نویسی: فیبا / رده بندی کنگره: ۲۲۴/۴/۶۲ن۹ BP
شماره کتابشناسی ملی: ۱۰۴۴۸۹۰ / تألیف و گردآوری: عابدینی، مهدی، ۱۳۵۴
عنوان: نوشته‌های پاک (هشت مطلب زیبا، خواندنی و مهم پیرامون امام زمان عجل الله تعالی فرجه)
وضعیت نشر: مشهد، اقلیدس، ۱۳۸۶ / مشخصات ظاهری: ۲۰۸ ص / شابک: ۹۶۴-۸۰۱۹-۰-۱۷
یادداشت کتابنامه: کتابنامه به صورت زیرنویس / موضوع: مهدویت - انتظار / رده بندی دیویی: ۲۹۷/۴۶۲

شناسنامه کتاب

نام کتاب: نوشته‌های پاک
مؤلف: مهدی عابدینی
ناشر: اقلیدس
شمارگان: ۳۰۰
نوبت چاپ: اول
تاریخ انتشار: خرداد ۸۶
تعداد صفحات: ۲۰۸
قطع کتاب: رقعی
چاپ: دقت

شابک: ۹۶۴-۸۰۱۹-۰-۱۷ ISBN: 964-8019-0-17

تلفن‌های پخش: ۰۹۱۵۹۱۷۱۰۸۷ - ۰۹۱۵۱۰۷۶۴۲۸ - ۰۹۱۵۵۱۸۲۳۳۷

قیمت: ۱۶۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در آغاز نوشته‌ها، ضرب المثلی قدیمی ذکر می‌کنیم که یقیناً آن را شنیده و برای بیان مقصودمان به کار برده‌ایم. اگر فرضاً به عنوان نصیحت و خیرخواهی مطلبی را که صحیح است، مکرراً به دیگری متذکر شویم و او توجه نکند، می‌گوییم: "باشد تا سرش به سنگ بخورد."

انسان عاقل آن است که از سرگذشت دیگران چه در آن مواردی که موفق بوده‌اند و چه در مواردی که منجر به شکستشان شده است، درس بگیرد و نهایت استفاده را در زندگیش داشته باشد؛ و یا روحیه پذیرش نصایح خیر خواهانه دیگران را در خود ایجاد کند و تجربه دیگران را سرمشق کارهایش برای گریز از شکست و ناکامی و رسیدن به موفقیتها و پیروزیها قرار دهد. فعالیت به همراه تفکر، یک اصل است در وجود انسانی که خود را اشرف مخلوقات می‌داند، نه خود می‌داند، که حقیقتاً همین گونه نیز آفریده شده است، اما مهم آنست که چگونه از این توان فکری خود بهره برد و از آن استفاده بهینه داشته باشد.

گاهی برخی فعالیتها برای کسب تجربه، مانند همان سر به سنگ خوردن است که بعضاً تبعات جبران ناپذیری را به دنبال خود دارد و آفریننده مشکلاتی خواهد بود که حتی برگشت به جای اول را هم غیر ممکن می‌سازد. و در این میان، ترس بیشتر و حساسیت مضاعف آن زمانی است که برخی از این موارد با سرنوشت زندگی و هدف خلقت او در ارتباط است. لذا عاقلانه ترین کار این است که انسان تجربه دیگران را استاد خود قرار دهد تا دچار حیرت و سرگردانی نشده و سعادت خود را به مخاطره نیندازد.

مطالب این کتاب مباحثی است پیرامون وجود مقدس حضرت ولی عصر علیه السلام که با هدف تبلیغ و ترویج نام مبارک ایشان و توجه دادن جامعه به سوی این حقیقت زنده ولی مطرود - آن هم توجّهی همراه با شناخت و معرفت - نوشته شده است. پر واضح است که خداوند به عنوان خالق مخلوقات و خالق اشرف آنها - یعنی انسان - که با خلق او خود را تحسین فرمود،^(۱) هرگز انسان را در دنیا به حال خود رها نمی‌کند.

۱ - «فَبَارِكْ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»؛ سوره مؤمنون، آیه ۱۴

آری! خدای تعالی برای رشد و کمال انسان، زمینه زندگی او را در دنیا مهیا ساخت، اما محبت بی بدیل و مهربانی بی انتهایش که جزء ذات پاکش است، سبب شد تا همراه انسان و حتی قبل از ورودش به دنیا، بهتر و کاملتر بگوییم حتی قبل از خلقت او، راهنمایانی از جنس خود انسان، منتها با روحیات و خصوصیات از جنس خداوند که بارزترین آن خصوصیات مهربانی و خیرخواهی بود، در میان ایشان قرار داد تا راه را از بی راهه تشخیص دهند و از حقیقت به سوی ظلمت و گمراهی نروند.^(۱)

اما تأسف اینجاست که انسانها قدر این موهبت و محبت الهی را ندانستند و رفتارهایی به دور از شخصیت انسانی با این راهنمایان و فرستادگان داشتند و برخوردهایی بس زشت و ناپسند با ایشان روا داشتند که گویی خداوند آنها را برای دشمنی با انسانها فرستاده است و گویی که ایشان بدخواه بشریت بوده‌اند که اینگونه مورد آزار انسانها قرار گرفتند!

۱ - این مطلب را از روایات مختلف که درباره خلقت معصومین علیهم السلام رسیده، می توان فهمید، مانند: قال رسول الله ﷺ: «كُنْتُ نَبِيًّا وَأَدُمُ بَيْنَ الْمَاءِ وَالطِّينِ»؛ وقال أمير المؤمنين عليه السلام: «وَكُنْتُ وَصِيًّا وَ أَدُمُ بَيْنَ الْمَاءِ وَالطِّينِ»؛ عوالی اللآلی، ج ۴ ص ۱۲۱ و ۱۲۴

این را از تاریخ و از سرگذشت اقوام گذشته می‌توان فهمید، که موثق‌ترین نوشته‌ها در این باره - که در اعتماد به آن (با توجه به اعجازش) هیچ شبهه‌ای نمی‌توان وارد کرد - کلام پروردگار در قرآن کریم است که برای هشدار و توجه انسانها و بیداری آنها، نحوه برخورد مردم گذشته با حجت‌های الهی زمان خود را بیان فرموده است.

همانگونه که رفتار گذشتگان با انبیاء الهی و آزار و اذیت ایشان از سوی امتها هرگز نمی‌تواند قابل انکار باشد، بلاهایی هم که به خاطر همین رفتارها و عملکردهای ناپسند مردم بر ایشان نازل می‌شده و خودشان و زندگیهای کنایی آنها را از بین می‌برد و باعث زوال نعمتهای الهی می‌شد نیز هرگز نمی‌تواند قابل چشم پوشی واقع شود، بلاها و عذابهایی همچون: باد و طوفان، باران و سيل، زلزله و رعد و برق، و گاهی مسخ شدن و به شکل حیوان در آمدن. اما مگر بشریت به خود آمد و تنبیه شد و مگر از سرنوشت گذشتگان عبرت گرفت؟ هرگز!

عقل و قلب و چشم و گوش را داشت ولی هیچ وقت به خود نیامد و نفهمید! ^(۱)

۱ - «لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْإِطْمَامِ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ»؛ سوره اعراف، آیه ۱۷۹

و کار را به جایی رساند که حتی در مقابل بهترین مخلوقات خداوند نیز همین رفتارها را از خود بروز داد، همان مخلوقاتی که بسیار با شرافت تر از اشرف مخلوقاتند؛ یعنی چهارده وجود مقدس و پاک و نورانی که علت و بهانه خلقت دیگر مخلوقات و مصنوعات می باشند.^(۱)

ما درباره بسیاری از این اعمال و رفتارها شما را به تاریخ ارجاع می دهیم، البته لازم است که حتماً قبل از مراجعه به تاریخ، اندکی از آن همه نوشته ها و گفته هایی که مقام و منزلت و جایگاه این چهارده مخلوق منتخب را بیان کرده اند - که حتی اقرار و اعتراف آنهایی را که دین و روش دیگری برای خود برگزیده اند، در پی داشته است - مطلع شوید، آنگاه خواهید دید که مگر می شود باور کرد که بر روی پیامبر رحمت، خاکستر ریخته می شد! مگر می توان قبول کرد که بر پشت درب خانه محبوبه الهی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که وجود پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امیرالمؤمنین علیه السلام به وجود ایشان گره خورده است، هیزم آورده و آتش برافروختند! آیا می توان باور کرد که بر گردن بهترین مخلوق بعد از

۱ - امام عصر ارواحنا فداه می فرمایند: «نحنُ صنائعُ ربِّنا و الخلقُ بعدُ صنائعنا»؛

پیامبر ﷺ یعنی حضرت علیؑ ریسمان انداخته و اهانت‌ها کردند و...؟! خلاصه مگر می‌توان قبول کرد مسموم کردن‌ها، توهین کردن‌ها، و ظلم‌هایی بسیار فراتر از این‌ها را که اصلاً قلم را یارای نوشتن آنها نیست که: «وَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَ سُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَ أَقْصَى مَنْ أَقْصَى»!^(۱)

ولی باید قبول کرد و در عین ناباوری، باور کرد که همه این‌ها بوده و بشریت نابخردانه مرتکب این اعمال بسیار زشت شده؛ و یا اگر هم از زمره افرادی بوده که خود این جنایات را انجام نداده، در طول تاریخ بی تفاوت از کنار آنها گذشته و همه این‌ها لگه ننگی شده بر پیشانی او که قرار بوده مهر اطاعت و بندگی بر آن زده شود.

و نهایت امر، کار را به جایی رساندند که «وَلَكِنَّ كُفْرَتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ»،^(۲) بالاترین بلا و عظیم‌ترین عذاب الهی یعنی غیبت امام معصوم ﷺ بر مردم نازل شد و بزرگترین نعمت خداوند یعنی در دسترس بودن وجود مقدس امام ﷺ و در بین مردم بودن، بر آنها زوال آمد. سختی و سنگینی این عذاب در این است که نه جسم و بدن و دنیای انسان‌ها، بلکه

۱ - دعای ندبه

۲ - سوره ابراهیم، آیه ۷

روح و معنویت و سعادت اخروی آنها را از بین می‌برد. اما تأسف افزونتر این که، با همه این بلاها و سختیها و مشکلات و خلاصه بدبختیهای پی در پی که هم اکنون از روز روشنتر شده که به خاطر دوری مردم از امام معصوم علیه السلام و بی توجهیشان به این شخصیت با عظمت به آنها وارد می‌شود؛ باز هم بشریت به خود نمی‌آید و به اصطلاح با توجه به این که این قدر سرشان به سنگ خورده، بیدار و هوشیار نمی‌شوند و به دنبال رسیدن به راه حل اصلی رفع این همه بدبختیها نیستند.

چرا برای رسیدن به یک زندگی سراسر حلاوت و شیرینی و به دور از همه سختیها و گرفتاریها که فقط با حکومت امام معصوم علیه السلام محقق می‌شود، زمینه را برای ظهور آخرین بازمانده از ائمه معصومین علیهم السلام یعنی حضرت ولی عصر ارواحنا فداه مهیا نمی‌کنند؟ و چرا برای برداشتن موانعی که خود بر اثر ندانم کاریها و اعمال سلیقه‌ها بر سر راه ظهور امام زمان علیه السلام ایجاد کرده‌اند، اقدام نمی‌کنند؟ ما که خواسته یا ناخواسته در مسیر ظهور قرار داریم و به خواست و اراده الهی این امر حتماً محقق خواهد شد،^(۱)

پس چرا خودمان در این امر الهی سهیم نباشیم و در رفع موانع و زودتر محقق شدن آن اقدامی نکنیم؟

حال که الحمدلله در این مملکت شیعی واقع شده‌ایم، چرا کوتاهی کنیم و همت‌هایمان ضعیف باشد؟ پس «دست در دست هم دهیم به مهر؛ دین و دنیای خود و دیگران را در سراسر دنیا کنیم آباد!»

ما در این کتاب سعی داشته‌ایم تعدادی از موضوعاتی را که فکر می‌کردیم می‌تواند در این راستا یعنی توجّه دادن مردم به مسأله ظهور و بیداری از غفلت نسبت به وجود مقدّس امام عصر ارواحنا فداه و رفع موانع ظهور حضرتش موثر باشد، گردآوری کنیم. لذا مباحث این کتاب را در قالب هشت مطلب یا نوشته آورده‌ایم:

مطلب اول: بیان دلایل مظلومیت امام زمان ارواحنا فداه و چگونگی رفع آن.

مطلب دوم: امام عصر ارواحنا فداه بزرگترین معروفی که فراموش شده‌اند.

مطلب سوم: صحبت از مهربانی فوق العاده امام زمان علیه السلام و دسیسه‌های دشمنان در وارونه نشان دادن این چهره با محبّت و مهربان.

مطلب چهارم: صحبت از پدیده ظهور صُغری که اکنون در آن واقع شده‌ایم.

مطلب پنجم: آیا ظهور امام زمان (عج) متوقف بر به وقوع پیوستن علائم است و ما باید پیش از انتظار ظهور، انتظار مشاهده علائم را داشته باشیم یا خیر؟

مطلب ششم: اثبات اینکه وقت ظهور از نظر خدای تعالی و معصومین (عج) و از نظر عقلی، "همین الآن" است.

مطلب هفتم: آیا ملاقات با امام عصر (عج) در زمان غیبت کبری ممکن است یا خیر؟

مطلب هشتم: بیان بخشی از آداب محضر امام زمان ارواحنا لتراب مقدمه الفداه.

ذی الحجة ۱۴۲۷ برابر با دیماه ۱۳۸۵

مهدی عابدینی - مشهد مقدس

فهرست

مقدمه	۵
نوشته اول	۷
مظلومترین معصوم	۱۷
نوشته دوم	۴۳
بزرگترین معروف فراموش شده	۴۵
نوشته سوم	۵۹
شمیم رحمت	۶۱
نوشته چهارم	۸۹
ظهور صغری	۹۱
نوشته پنجم	۱۰۷
منتظر خود ظهور باشیم نه منتظر علائم آن	۱۰۹
نوشته ششم	۱۳۵
وقت ظهور همین الآن است	۱۳۷
نوشته هفتم	۱۵۵
امکان تشرّف به محضر امام زمان علیه السلام	۱۵۷
نوشته هشتم	۱۸۳
آداب محضر امام زمان علیه السلام	۱۸۵
حرف آخر	۲۰۱
فهرست	۲۰۵